

ת"פ 42432/12/14 - מדינת ישראל נגד דוד נתן ברונקר

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 42432-12-14 מדינת ישראל נ'
ברונקר(עציר)
02 פברואר 2015

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

דוד נתן ברונקר (עציר)

נוכחים:

מטעם המאשימה: מתמחה - מור קרמוסטא, פרקליטות מחוז צפון מטעם הנאשם: הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד
דוד הלוי

גזר דין

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון, בעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום המתוקן. עבירה של
הפרת צו פיקוח, עבירה לפי סעיף 22 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-
2006.

2. עובדות המקרה פורטו בהרחבה בכתב האישום המתוקן. בקליפת האגוז ייאמר, כי ביום 29.4.2013
הטיל בית המשפט השלום בירושלים בת"פ 1098/10 צו פיקוח ומעקב אשר במסגרתו נאסר על
הנאשם לשהות ביחידות עם קטינים, שאינם בני משפחתו. ביום 23.6.2013 ניתנה החלטה נוספת
במסגרת ת.פ. 1098/10 במסגרתה ניתן צו חדש לפיו נאסר על הנאשם ליצור קשר עם קטינים, וכי
במידה והקטינים פונים אליו, עליו להימנע מיצירת שיחה ולנתק מגע באופן מיידי. בית המשפט בהמשך
נתן החלטות נוספות לפיהם הותר לנאשם להמשיך לעסוק בעיסוקו כבדרן, אך בתנאים מסוימים.

הנאשם הורשע בכך שביום 15.12.2014 הפר את הצו שניתן בעניינו בכך שיצר קשר עם קטינים בזמן ששהה ליד בית
כנסת בטבריה, וחילק דיסקים לילדים שהיו במקום. הנאשם שוחח עם הקטינים. עובר אורח זיהה את הנאשם וביקש
ממנו לחדול ממעשיו, וזמן קצר לאחר מכן נעצר על ידי המשטרה.

3. הצדדים הגיעו ביניהם לידי הסדר הטיעון, אשר במסגרתו הנאשם הודה והורשע. במסגרת ההסדר התביעה עתרה להטלת 4 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת המעצר מיום 15.12.2014 ומאסר על תנאי.
4. ב"כ המאשימה עתרה לכבד את הסדר הטיעון והדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם, אשר פגעו בערכים המוגנים של שמירה והגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין.
5. ב"כ המאשימה טענה, כי מדובר בהפרה מהותית וכי מתחם העונש הראוי נע בין מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל.
6. ב"כ המאשימה ציינה את העדר עבר פלילי, למעט העבירה שבגינה הוטל צו הפיקוח, הודאתו של הנאשם שחסכה מהקטינים להעיד בבית המשפט.
7. הסנגור עתר לכבד את הסדר הטיעון, טען שהעונש מידתי ומאוזן וביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות והודאתו של הנאשם. הסנגור ביקש להתחשב בכך שהנאשם פנה להליך טיפולי מיוזמתו והגיש לעיון בית המשפט מסמכים ובהם חוות דעת הנוגעות לנאשם.

דין:

8. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה חמורה של הפרת צו פיקוח שניתן נגדו ובחר להתעלם ממנו כאילו לא בא לעולם. התנהגות הנאשם מעידה על זלזול בצווי בית המשפט. בתי המשפט הדגישו לא אחת, כי תכלית מתן צווי הפיקוח, היא תכלית מניעתית ולא עונשית ומטרתה להגן על הציבור מפני עברייני מין. בית המשפט עמד על תכלית זו לאחרונה בבש"פ 8309/14 **מדינת ישראל נגד פלוני** (פורסם בנבו, מיום 13.1.15):

"התכלית החקיקתית העומדת במרכז הדין היא ההגנה הנדרשת על הציבור מפני עברייני מין, מעבר לענישה שהוטלה עליהם (ראו: סעיף 1 לחוק ההגנה על הציבור; בש"פ 1179/09 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 7 (24.2.2009))."

בעניין זה, ראה גם בש"פ 8054/14 **פלוני נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 9.12.14):

"תכליתו של צו הפיקוח היא מניעתית ולא עונשית, והשיקולים שביניהם על בית המשפט למצוא את נקודת האיזון בדונו בבקשה להטלת צו פיקוח על עברייני ססיים לרצות את עונשו, עניינם באינטרס הציבורי שבהגנה על שלום הציבור מפני ביצוע עבירות מין מחד גיסא, ובזכויות ובחירויות של עברייני המין אשר ססיים לרצות עונשו ולשלם את חובו לחברה מאידך גיסא (ראו למשל: בש"פ 3567/14

פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (26.5.2014); בש"פ 8763/12 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 15 (23.12.2012) (להלן: עניין פלוני 2012). עיקרון החולש על הוראות חוק הגנת הציבור ועל החלטה להטיל צו פיקוח מכוחו הוא עיקרון המידתיות, שנועד לצמצם את הפגיעה בחירות ובזכויות של עברייני המין, כאמור, למידה הנדרשת לשם השגת התכלית של ביטחון הציבור (בש"פ 962/10 פלוני נ' מדינת ישראל, סג(3) 654, 638-658 (2010) (להלן: עניין פלוני 2010); בש"פ 4067/14 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (24.6.2014) (להלן: עניין פלוני 2014); עניין פלוני 2012, פסקאות 11-12).

9. הפרת צו הפיקוח מהווה פגיעה חמורה בערך של הגנה על הציבור מפני עברייני מין, ומחייבת עונש הולם. בעפ"ג 60034-07-14 **רועי מנשה ציון שמעון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 6.10.2014), הנאשם הורשע בעבירה של הפרת צו פיקוח וניסיון להטרדה מינית, בית המשפט עמד על חומרת העבירה של הפרת צו ועמד על נורמת הענישה בגין עבירות אלה, בקובעו:

"בימ"ש קמא (כב' השופט ע' דרואן) הטיל על המערער 15 חודשי מאסר בפועל ועל כך משיגה הסנגורית בהודעת הערעור שבפנינו. לטענתה, מדובר בתקופה ארוכה מידי שסוטה מנורמת הענישה המקובלת בתיקים מסוג זה. המערער, גם אם הוא זקוק לעונש, נשלח לתקופת מאסר ממושכת שמחייבת את התערבותה של ערכאת הערעור. איננו סבורים כי נפלה שגגה מעם בימ"ש קמא. שני היבטים מרכזיים לחומרה שבמעשים שבפנינו: האחד, עניינו הפרת הצו, כאמור עוד לא יבשה הדיו על החלטתו של בימ"ש שהטיל את צו הפיקוח, והמערער שש לקרב והפר את הצו באופן בוטה, חד משמעי, למעשה המערער התעלם מהצו לחלוטין. לפיכך, נראה שצווים של בימ"ש אינם גורם מרתיע עבור המערער שבפנינו ושמה המאסר יעשה מה שלא עשה צו הפיקוח. ההיבט השני הוא אופיים של המעשים, ההתבטאויות הן אלה שפירטנו והן אלה שלא פירטנו והן מצויות בכתב האישום."

10. במקרה דנן, הצדדים הגיעו ביניהם לידי הסדר טיעון, אשר מתייחס לכל מרכיבי הענישה. בית משפט זה נוהג להטיל עונשים מחמירים בעבירה כגון דא, זאת בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת. ככלל, נוהגים בתי המשפט לכבד הסדרי טיעון אליהם הגיעו הצדדים, במידה והם סבירים ועונים על האינטרס הציבורי (ראה, ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז (1), 577). אלמלא הסדר הטיעון, הייתי מטיל על הנאשם עונשים חמורים יותר.

11. נתתי דעתי להודאת הנאשם ולכך שלחובתו הרשעה קודמת מיום 3.5.2012 בגין עבירת מעשה מגונה בקטינה שבוצעה ביום 1.12.2009.

12. לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני הנאשם, ובהתחשב בנסיבות, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 10 חודשים, מהם 4 חודשים בפועל והיתרה על תנאי, למשך 3 שנים החל מהיום, והתנאי שלא יעבור ויורשע על העבירה שבה הורשע בכתב אישום זה.

מניין ימי מאסרו של הנאשם מיום 15.12.2014.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיף בו הורשע למשך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 3,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו; אם לא יחתום ייאסר למשך 7 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום י"ג שבט תשע"ה, 02/02/2015 במעמד הנוכחים.

דורון פורת, שופט סגן נשיא